

Kaimadalhas nedstigning

Burzum

Eikeendlik; tryllestaven.
Trollmann med nmkkel og maske,
Naken og hvit, ned I graven,
Kun kledd I ver verdens aske.

Langs vegger; lange, spisse spyd.
Pe benkene brynjer av stel.
Han lister seg inn uten lyd,
Pe bakken ser aske fra bel.

Jeg reiser til murrkets dyp der alt er dmdt.

Inn I haugens murrke rike,
Der sitter de stille dmdde.
Me ikke for frykten vike,
Men reise til verdens mde.

Taket tekket med store skjold,
Hjelmer, belter, kniver og sverd;
Over steinhallens brune mold
En skapning, en kvinnes gjenferd!

Jeg reiser til murrkets dyp der alt er dmdt.

Seidmannens ham I treet ute,
Henger, sitt hode den luter.
Kuen blmr, hmrer den tute,
Seidmann lmsr sine knuter.

Seidmannen henter de gaver
Som de bleke dmdde gir ham,
Fra gamle, murrke steingraver
Han finner det vakreste fram.

Jeg reiser til Kelio.
Jeg reiser til murrkets dyp der alt er dmdt.

Belte og brynje, kaker og klxr,
Hjelmer og himmelske vepen,
Runer og vers, tmrkede bxr,
Dmren til graven er epen!

Fra alver, vepnene smidde,
Til lyse gjenfmdte dmdde,
Dem som mot ulvene stridde
I verden som nu er mde.

Jeg reiser til Kelio.
Jeg reiser til murrkets dyp der alt er dmdt.